

Living the Lotus 2

2023

VOL. 209

Buddhism in Everyday Life

Rissho Kosei-kai of Ulaanbaatar

Living the Lotus Vol. 209 (February 2023)

Senior Editor: Keiichi Akagawa

Editor: Sachi Mikawa

Copy Editors: Ruklanthi Palipana,

Sahan Chamara, Rajitha Madurangha

Living the Lotus is published monthly by Rissho Kosei-kai International, Fumon Media Center, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

రිෂ්සො කොෝසේ සංවිධානය 1938 වර්ෂයේදී නික්යෝ නිවානෝ තුමානා මියාකේ නගනුමා මහත්මය විසින් ස්ථාපිත කරන ලදී. සඳ්දරම පූජ්‍යවීරික සුත්‍රය මුලික කරගෙන එහි කටයුතු කරනු ලැබේ. පවුල තුන්, කාර්යාලයේදීත්, සම්ජයේදීත් බුදු දහම ජ්විතයට බ්ධ කර ගෙන, සාමාජාමි ලෝචන් බිජි කිරීමට ප්‍රාර්ථනා කර කටයුතු කරන එකමුතුවකි.

වර්තමානයේදී නිවානෝ පුදානීතුමාගේ මුලිකත්වයෙන්, සාමාජික සාමාජිකාවන් සැම ධර්ම ව්‍යුත්තියේ යෙදෙමින් අත් වැළැඳුගෙන සැම රටකම සාම ත්‍රියාකාරකම් වල නියැලි සිටියි.

The title of this newsletter, *Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life*, conveys our hope of striving to practice the teachings of the Lotus Sutra in daily life in an imperfect world to enrich and make our lives more worthwhile, like beautiful lotus flowers blooming in a muddy pond. This newsletter aims to help people around the world apply Buddhism more easily in their daily lives.

'අනු ඇයගේ කටයුතු' 'තමාගේ කටයුතුතක' ලෙස භාරගෙන ක්‍රියා කිරීම

රිජ්‍යේ කෝසේයිකායි සංවිධානයේ සහාපති
නිවිකෝ නිවානෝතුමා

'උඩිගුකම', අභ්‍යන්තරකම ගැන දැනුවත් වීම

නිරෝගිව විරාත් කාලයක් ජ්‍යවත් වෙන්න ඔහා යන ආගාව බොහෝ දෙනෙකුට පොදු වූ ආගාවක් යැයි මම සිතනවා. කෙසේවෙතත් ඇත්ත වශයෙන්ම අප වයසට යන විට, ලෙඩ රෝග වලට භාජනය වෙමින්, ප්‍රිය මිත්‍රීන්ගේ මරණයන් අත් දින සෑම විටම හඩා වැළපෙමින් අධර්යයෙන් බලාපොරාත්තු සූන් කරගෙන කටයුතු කරයි.

හෙයියෙන් යුගයේ කටියෙකු වූ අරිවාරානො තරිහිරා මහතා 'අවසානයේදී අපි යාපුතු මාර්ගය මරණය බව දැනගෙන නැමුත් එය රැස්ද අදද යැයි නොසිතයි. කටද හෝ දිනක මරණයට පත්වන බව දැනගෙන සිටියත්, මේ තරම් ඉක්මනට ඒවී යැයි මම නොසිතවෙමි.' යැයි තමා තුළ තිබෙන උඩිගුකම ගැන පසුතැවිලි වී මරණයේ දුක්ඛර විලාපය කිවියකින් රවනාකර තිබේ.

වයසට යාම, ලෙඩ වීම, මරණයට පත්වීම යන මේ සියලු දෙයක්ම තමාට අත්වැදිමට සිදුවුවේ එය සෑම කෙනෙකුම අකමැති කාර්යයක්වනු ඇත. සෑම විටම මේ දේවල් තමාට නොවී අත් අයට වුනාට කමක් නැහැ යැයි සිතීම පෘත්තන මිතිසුන්ගේ සාමාන්‍ය ස්භාවය විය භැකිය. බුදුන් වහන්සේ පවා තරුණ වියේදී වයස්ගත් පුද්ගලයන් දෙස බලා, තමාත් වයසට යන බව දැන දැනත් ඒ බව නොසළකා, 'එවැනි දෙයක් මට සිදු නොවිය යුතුයි' යැයි අකමැත්ත පළකරමින්, ලෙඩ රෝගයන්ට භාජනය වූ පුද්ගලයන් දුටු විට, 'මම මෙවැනි ලෙඩ රෝගයන්ට භාජනය නොවිය යුතුයි' යැයි දුක්වෙමින්, මිතිසුන් මරණයට පත්වනවා දැක, දුකට පත්ව සිත කැළඳී ජ්විතය පිළිබඳ කළකිරුණු බව පුරාණ ගුන්ප වල සඳහන්ව තිබේ.

කෙසේ වෙතත් බුදුන් වහන්සේ තරුණ අවදියේදී හොඳ ගරීර සෞඛ්‍යයකින් සිටීමට හැකිවීම ගැන උඩිගුව ආච්මිලරයෙන් කටයුතු කිරීම ගැන ප්‍රශ්නතාප විය. තරුණ බව ගැන ආච්මිලර වෙමින්, නිරෝගි බවට ලොඳ්වී, 'මේ ජ්විතය' ලැබීම සාමාන්‍ය දෙයක් යැයි සිතා, ජ්විතයේ සැබෑ අර්ථය වටහා නොගෙන, නිකරුණේ ලෙඩ රෝග වැළැදීමට, වයසට යාමට ද්වේෂ කිරීම වැනි වැරදි වැට්තීම අවබෝධ කරගෙන, තමා තුළ තිබෙන 'උඩිගුකම, උද්වේගය' පිළිබඳ කළකිරුණු බව තෙවදැරුම් උඩිගුකම' යනුවෙන් සූත්‍ර පොත තුළ සඳහන්ව තිබේ.

තරුණ අවධියේදී විකක් ජීවිතය ගැන කළකිරීමකින් කටයුතු නොකළාට කමක් නැතැයි කියන තමුත්, එසේ කියු පමණින් ජ්‍රීත තමාගේ යැයි සිතා, තමාට සිතැග් පරිදි ජීවිතය ගත කිරීමට නොහැකිය. මක් නිසාදයත් බුදුන් වහන්සේගේත්, දෙවියන් වහන්සේලාගේත්, ස්භාවසෝන්දරුන්ගේත් ආයිරවාදයෙන් අපිට ලැබේ තිබෙන මේ ජීවිතයට ස්තූතිවත්තව එහි වටිනාකම අවබෝධකරගෙන, මේ ලැබේ තිබෙන ජීවිතයෙන් උපරිම ප්‍රයෝගන ගතිමත් යහපත් ලෙස ජීවත්තන ආකාරය බුදුන් වහන්සේ අපිට දේශානා කරතිබේ.

සැබැලෙසම නිරෝගීමත් ජීවිතයක් ගත කිරීම

අරිවරනා තරඟිරා මහතා වයස 55 දී අභාවප්‍රාප්ත විය. ඒ වයස මට්ටමේදී මම 'ඉතාම උද්‍යෝගයෙන් මට ඕනෑම දෙයක් කළහැකියි' යැයි සිතා සිටියා. තමුත් දැන් කළේපනාකර බැඳු විට, ඒ කාලයේ මමත්, නිරෝගීකම, ජ්‍යෙෂ්ඨීතියෙන් බව ගැන උචිගුකිමින්, ආච්මිබරයෙන් ප්‍රමාණය ඉක්මවා සිතා සිටියා යැයි සිතනවා. එහෙත් මැත්තකදී සිට, නිවසින් පිටතට යාම සඳහා ඇදුම් මාරු කිරීමට සිතුවාටත් වඩා කාලය ගත විය. 'කළින් මෙපමණ කාලය ගත වුනේ නැහැනේ' යැයි සිතමින් වයස්ගත වීමේ වේදනාකාරී හැඟීමක් ඇතිවිය. තොන්දේ වේදනාව නිසා ගිරි ගක්තිය යුත්වල වීම, වැනි එදිනෙද ජීවිතයේදී වේදනාකාරී සංසිද්ධීන් අත්දැකීමින්, නිරෝගීමත්ව ජ්වන්ව සිටීමට හැකිවිමේ වටිනාකම වටහාගෙන කෘතවේදීවීම වැදගත්බව අවබෝධ විය. එසේම අප සංවිධානයේ නිර්මාතා තුමා වන නික්සේ නිවානේතුමා වයස්ගතව ගිරිය විකෙන් වික යුත්වලව ගිය ආකාරය එතුමාගේ සම්පූද්‍ය සිටම මට අත්දැකීමට හැකියාව ලැබීම තුළින්, 'මමත් කවදහෝ දිනක මේ ආකාරයට මහඟ වියට පත්වීම නියතියි' යනුවෙන් අපහැදිලි ණායක් සිත තුළ තිබුනත්, සත්‍ය වශයෙන්ම මහඟ වියට පා තැබූ විට, වයස්ගත වීම, රෝගී වීම, මරණයට පත්වීම තමන්ට බලපාන ගැටළවක් ලෙස පිළිගැනීමට සිදුවන සත්‍යයක් බව වැටුනුනි.

විවිධ අත්දැකීම ලබමින් ජීවිතයේ පරිපූර්ණ වනවිට, පුද්ගලයන්ගේ හැඟීම, විශේෂයෙන්ම දුක් වේදනාවන් හොඳින් වටහා ගැනීමට අපිට හැකියාව ලැබේ. එසේ වත්නේ දිනෙන් දින පුද්ගලයන් ධර්මයෙන් සංවර්ධණය වෙමින් බුදුන් වහන්සේ වෙත ලගාවෙන නිසා යැයි මම සිතනවා. එම නිසා ජීවිතය යනු කෙබඳ දෙයක්ද යන්න අවබෝධ කරගැනීම ඉතාමත් වැදගත්වේ.

තම ගුරුදේවයන් වන බුදුන් වහන්සේගේ පිරිණීවන්පැම ගැන දැනගෙන හඩා වැළපෙන ආනන්ද තෙරුණට, 'ආනන්දය නොහඩින්න, මේ ලෝකයේ හටගත් සියල්ල කෙදිනාකහෝ ඒකාන්තයෙන්ම විනාශයට පත්වේ' යැයි බුදුන් වහන්සේ අධිජ්‍යානකිලිව ආනන්ද තෙරුණට ප්‍රකාශ කළ බව පැවසේ. කෙසේ වෙතත්, මේ ජීවිතයේ අරථය වටහා ගැනීමට අපිට පහසු වනුයේ, මේ ලෝකයේ ඉපයුත්තන්ම්, නියත වශයෙන්ම මරණයට පත්වන බවයි. ජ්වී අජ්වී යන සියලු සැම දෙයකටම පොදු කාරණය නම් මේ ලෝකයේ හටගන්නා සියල්ල විනාශයට පත්වන බවයි. එම නිසා ජීවිතයේ හටගන්නා විවිධ වෙනස්වීම් තාමාටම ඇතිවත්නාවූ වෙනස්කම් ලෙස පිළිගෙන, සතුවින් සහ කෘතවේදීව, ආසු කාලය දිගද, කෙටිද යැයි නොසලකා එදිනෙද ජීවිතය ගතකළ යුතුය. එය නිරෝගීව ජ්වන්වීම අරමුණු කරගෙන සිටින අපිට 'සැබැලු නිරෝගීකම' ලෙසද හැඳිවිය හැකිය. බුදුන් වහන්සේගේ පිරිණීවීම සමරණ මේ මාසයේ මේ දේවල් පිළිබඳව නැවත නැවත පසුවිපරම කරමින් කටයුතු කිරීම වැදගත් යැයි මම සිතනවා.

Spiritual Journey

ධරම මිතුරන්ගේ ආයිරවාදයෙන් නැවත පෝෂණය වූ මම

නිවියෝරක් දරම ගාබාව
කත්සුහිතෝ හිරමත්සු

මෙම සේපේම්බර් 2022 අවුරුද්දේ 10 වන මස 2 වන දින ඔන්ලයින් ඔස්සේ පවත්වන ලද නිවියෝරක් දරම ගාබාවේ නිරමාතා ගුණ සැමරුම් උත්සවයේදී ඉදිරිපත් කරන ලද්දකි.

අද දින නිරමාතා තුමාගේ ගුණ සැමරුම් උත්සවයේදී සේපේම්බර් ඉදිරිපත් කිරීමට ලැබීම ගෙන මම හදවින්ම ස්ත්‍රීවන්ත වනවා.

මම 1959 අවුරුද්දේ ඩිස්කා වල තෙන්නේත් වල හිරමත්සු පවුලේ සහෝදරයින් දෙදෙනෙකගෙන් වැඩිහිටි පුතා ලෙස උපත ලැබූවා. මගේ දෙමාපියන් තොකියේ වල ඉපුන නමුත්, විවාහ වීමෙන් පසු රැකියාව හේතුවෙන් ඩිස්කා වල ජ්වත් වූවා.

මම කනිෂ්ඨ පාසලේ දෙවන අවුරුද්දේ ඉගෙනුම ලබන කාලයේ පවුලේ අපි තොකියේ හි ජීදීවියට ගියා. පසුව වොකියේ වලදී පාසල් අධ්‍යාපනය අවසන්කර විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වූ නමුත් වසර දෙකින් පසුව මා අධ්‍යාපනය අවසන් කළා. පසුව නිදහසේ වැඩ කරමින් රුපලාවණු දිල්පිය හදරා රුපලාවණු දිල්පියෙකු වී එහිම සේවය කළා. කෙසේ වෙතත්, ඇමරිකන් යතුරුපැදි වලට මා තුළ තිබූ ආසාව නිසා මම රැකියාවෙන් ඉවත්ව රියදුරු බලපත්‍රය ලබා ගත් අතර යම්හා යතුරුපැදි අලෙවි සමාගමක රැකියාවට ගියා. එහිදී මම යතුරුපැදි තරග වලට සහභාගී වී ජයග්‍රහණය කළා. පසුව මා සමාගමේ ගබඩා කළමනාකරු ලෙස උසස්වීමක් ලබාගත්තා. ඉත්පසු මා විවාහ දිවියට එලුමුණු අතර සතුවින් කාලය ගත කළත් එය වැඩිකල් පැවතුනේ නැ. මොකද මට වයස අවුරුදු 28 දී කොන්දේ ඇතිවු අසනීපයක් හේතුවෙන් ඇවේද ගැනීමට නොහැකි වූවා. එකල මා තිවෙස් සිට විවිධ රෝහල් වලට යමින් ප්‍රතිකාර ලබාගත් අතර ඒ සැම තැනකින්ම මට ව්‍යායාම කරන ලෙස උපදෙස් ලබා දුන්නා. කෙසේ වෙතත් සුවය නොලබපු නිසා මා මානසික ආත්මියට ලක්වුනා. එමෙස කාලය ගතවන විට තිවෙස් තිබූ මුදු පිළිමය ඉදිරියට ගොස් ඉක්මනින් පුව වෙන්න කියා මා ප්‍රාර්ථනා කළ අතර, එය මා බුදුන් ඉදිරියේ දැන් එක්කර වන්දනාමාන කළ පළමු අවස්ථාව වූවා.

අවසානයේ මා සුවය ලැබූ අතර පසුව මා ආහාර සකසන ස්ථානයක රැකියාවක් ලබා ගත්තා. අවුරුදු 1988 දී එනම් මට වයස අවුරුදු 29 දී, විකාගේ වල සිටි මගේ මිතුරකුගේ ආරාධනයෙන් ඇමරිකා වල රැකියාවකට පිටත් වූවා. වයස අවුරුදු 37 වනවිට මා නැවත විවාහ වූවා.

මගේ මවත් සියාත් (මවගේ පියා) රිෂ්මේෂ්කේසය කායි සාමාජිකයින් වූවා. තොකියේ හි උතුරු පළාතේ ජ්වත් වූ මගේ සියා කොසේසය කායි හි ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයකු වූ අතර ඔහුට නිරමාතා තුමා සහ වකිසේ සමා සමග කතා කිරීමට අවස්ථාව ලැබී තිබූණා. මගේ තාත්තාගේ අසනීපය අම්මා කොසේසය කායි එකට බැඳීමට හේතු වූවා. 1989 අවුරුද්දේ නොවැම්බර් මාසයේදී තාත්තාට පෙනහඟ පිළිකාවක් ඇති බව හඳුනාගත් අතර, කිහිපවතාවක්ම රෝහල් ගතවීමට සහ නැවත පැමිණීමට සිදුවූ අතර, 04 වන අවස්ථාවේ රෝහල් ගතවූ විට කවත් ඉතිරිව ඇත්තේ අවුරුද්දක පමණ කාලයක් බව දැනගන්නට ලැබූණා. එයින් දුකට පත් අම්මා හඩා වැළැපෙමින් උතුරු පළාතේ දරම ගාබාවට ගොස් තිබූනා. පසුව 1991 අවුරුද්දේදී නිවස පිහිටා තිබෙන ප්‍රදේශයේ දරම ගාබාවට ගොස් සාමාජිකයකු වූවා.

තාත්තා වසර දෙකහමාරක පමණ කාලයක් අසනීපයත් සමග සටන් කරමින්, තාත්තාගේ ආවත්ව කර අම්මාත් වෙනෙසට පත්ව සිටින කාල වකවානුවේ අම්මාට උදුවුකිරීමේ හැඟීමෙන් 1992 දී මා වික කළකට නැවත ජ්‍යායායට පැමිණ ප්‍රතිකාර සඳහා තාත්තාට රෝහලට රැගෙනයාම සිදුකළ ලදා. තාත්තාට බැලීමට අමුත්ත්ත එනවිට තාත්තාගේ රිවුල කජා පිරිසිදු කර අලුත් ඇයුම්

විකාගේ ගාබාවේ දරම මිතුරන් සමග

Spiritual Journey

අන්දවා සූදනම් කලා. එවිට තාත්තා දෙස බලන විට පුතෙකු ලෙස මා, මේ වනතුරු මගේ වගකීම හරහැරි ඉශේකලේ නැතේ කියන හැමීමට පත්ව වේදනාවක් ගෙන දුන්නා. මම නාවත ඇමරිකාවට යන්න කළින් ද්‍රව්‍යේ 'අම්මා ඉන්නවනේ', බොහෝම ස්ත්‍රීනියි' කියා පැවසු අතර, එය තාත්තාගෙන් මා අසපු අවසන් වවන කිහිපය වූවා. එසේ පවසා තාත්තා වැඩි කල් තොගාස් මිය ගියා.

තාත්තාගේ අභාවය අපට මහත් වේදනාවක් ගෙනයුන් නමුත්, කෙසේ හෝ අප එය පිළිගෙන සාම්කාමී ජ්විතයකට භුරුවන්ම මිලග අහියෝගය අප හමුවට පැමිණියා. 2012 අවුරුද්දේදී මගේ බාල සහෝදරයාත් පෙනහඟ පිළිකාවකට ගොදුරුව ඇතිව දැනගන්නට ලැබුණා. මල්ලී හොඳ සමාජය ක්‍රියාකාරම් කළ අයෙකු වූ අතර ඔහු ව්‍යසර දෙකකට පසු මියගියා. එවිට මා 53 වන වියේ පසු වූවා.

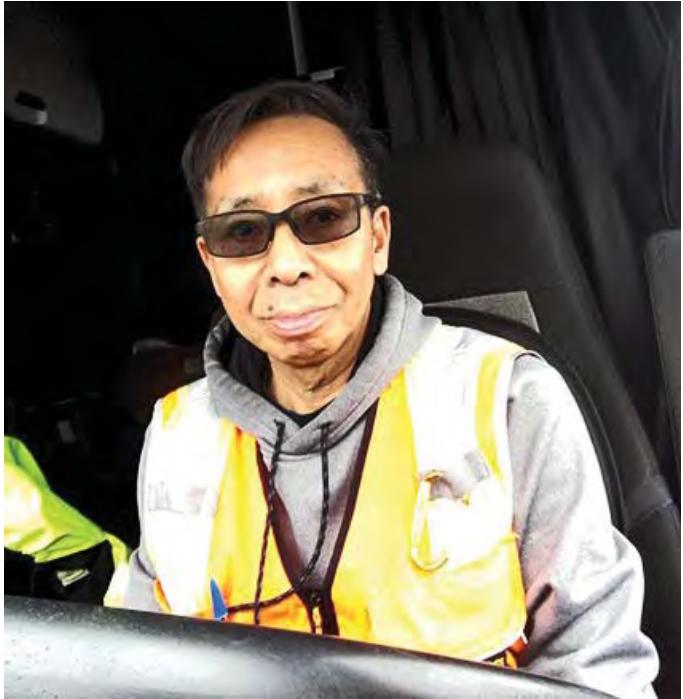
පෙනහඟ පිළිකාවක් නිසා මට මගේ තාත්තාත් මල්ලීන් නැති වූ අතර, මගේ මාමලා දෙදෙනෙකු සහ සියා ද (තාත්තාගේ තාත්තා) පිළිකාවක් හේතුවෙන් මිය ගොස් තිබුණු නිසා මා හටත් පිළිකාවක් වැළම්ද යැයි බිජෙන් පසුවූවා.

2012 අවුරුද්දේදී සිට මා වෙක්සාස් වල බලස් හි මා තනිව ජ්වත් වෙමින් ආහාර ඇසුරුම් කරන ජපන් සමාගමක කළමනාකරුවෙකු ලෙස සේවය ආරම්භ කළා. 30 දෙනෙකු පමණ අධික්ෂණය කරමින් බෙදහැරීම් කටයුතු සිදු කළ අතර එය කාර්යබහුල ජ්විතයක් වූවා. මම මගේ රැකියාවට ආස කළ නමුත් සති අන්තරේ තිවාඩි දීන වලදී විවිධ දේ ගැන කළුපනා කළ නිසා ආතතියක් දැඹුණු නිසා මම වැඩි වැඩියෙන් බිමට ඇබැඩි වූවා. මම තනිව ජ්වත් වූ නිසා තිදහසේ මට ඕන දේවල් කරමින් කාලය ගත කළ අතර, පවුල් හැමෝට්ම වගේ පිළිකාවක් හැඳුන නිසා මටත් හැඳුවී කියා බිජෙන් කනස්සල්ලෙන් සිටි නිසා මානසික අවපිචනයට ලක් වූ අවස්ථාවන්ද තිබුණා. කළමනාකරුවෙකු ලෙස ආපසු හැරි බලන විට, සම අංශ වල අය සමග බල අරගල ද, තිබු අතර සේවකයින්ට තමන් කැමති ලෙස උපදෙස් ලාභාදෙමින් කටයුතු කළත් සමාගමේ හොඳ ප්‍රගතියක් තිබු බැවින් ඉහළ නිළධාරීන්ගෙන් පැසසුම් ලැබුණා, වගේම මා සතුවට පත් වූවා. මම තිවසින් බැහැරව රැකියාව කළ නිසා මගේ බිරිදී සමග කතාකරන කාලය විකෙන් වික අඩු වූවා.

2017 දී සමාගම් ප්‍රධානී තුමා ඉවත්ව ගියා. මා ඔහු සමග දැඩි විශ්වාසයෙන් කටයුතු කළ නිසා එය මට මහත් කම්පනයක් වූ අතර මට කියා ගත තොහැකි බුදකළා ගතියක් දැඹුණා. කෙසේ වෙතත් ඒ කාලයේ වෙශ්‍යාචාර සමාගමක් බිලස් හි ස්ථාපිත කෙරුණු අතර ජපන් ආහාර සකසන අවන්හල් නගරය තුළ වේගයෙන් විවෘත වූවා. ඒත් සමග කාර්යබහුලත්වය වැඩි වූවා.

ඡ්‍රැන් කාර්යබහුල ජ්විතයක් මා හට සාමාන්‍ය දෙයක් වූ නමුත්, ගාරීරිකව හා මානසිකව මා අස්ථාවර වූවා. 2019 වසරේ ජ්‍රැන් මස මගේ බිරිදී සමග කතාබහ කර රැකියවෙන් ඉවත් වී නාවත විකාගේ වලට යාමට තීරණය කළා.

ඡ්‍රැන් මාස දෙකකට පසු මම විකාගේ තිදී නව රැකියාවක් සොයා ගන් අතර මගේ බිරිදී සහ නිවසේ සුරතලයට ඇති කරන බල්ලන් තිදෙනා සමග ප්‍රිතිමත් නව ජ්විතයක් ගතකිරීමට සිතාගෙන සිටියා. කෙසේ නමුත්, ජල අගෝස්තු මාස දෙක තුළ මගේ මානසිකත්වය එතරම් සුහුදයක නොවූවා. මගේ සිත පසුගාමී සිතුව්ලි වලින් පිරි තුමුණු අතර ආහාර නොගෙන දිනපතා බිමතින් කාලය ගතකළා. ඒ කාලය තුළ මගේ මානසික රෝගී තත්වය එන්න එන්නම දරුණු වූවා. බිරිදී සමග කතා නොකර නිවසින් එලියටවත් නොයා තම කාමරය තුළටම වී කිසිවෙතුත් හමු නොවී කාලය ගත කළා. මේ හේතුවෙන් බිරිදීන් අසනීප වූවා. මා මානසිකව වියවුල් වී මහ හඩින් කැඳ ගස්මින් වාහනයේ එසේ මෙහේ යමින් විවිධ දේ කළා. එය බිරිදීට මා ගැන බියක් ඇති කළා. වැඩිකළු නොගොස් මා සියදිවි හානි කරගන්නා හැමීමට පත් වූ අතර අන්තර්ජාලය හරහා සියදිවි හානිකර ගැනීමට හැකි ස්ථාන සහ ඒ සඳහා කුම සොයාන්නට පටන් ගත්තා. අනාගතය ගැන කිසිවක් සිතාගත නොහැකිව මගේ ඉතුරුම් මූදල් අවසන් වූවා. මා සියලුවම වෙටර කළා. මගේ මෙම අසාමාන්‍ය හැසිරීම නිසා ජපානයේ සිටින ඇයගේ මවට මෙරටට පැමිණෙන්නයි කතා කළා. පසුව බිරිදී දහවල් කාලයේ රැකියාවට යන නිසා මම නැත්දම්මා සමග නිවසේ

රැකියාවේ යෙදෙන ව්‍යක් රථයේ සිට

Spiritual Journey

සිටි අතර, මා ඇයන් සමග කතාඛන කළා. විවාහයට පෙර සිටම නැත්දම්මා සමග හොඳින් සිටි නිසා විවිධ දේ කතාකරුණින් කාලය ගත කිරීමට හැකි වූවා. එයට පින්සිදු වන්නට සියදිනසා ගැනීමට තිබූ සිතුවිලි පහව ගියා.

පසුව මා ප්‍රතිකාර ගැනීමට රෝහල වෙත ගියා. මා දැඩි මානසික අවශ්‍යිතයෙන් පෙළෙන බව වෙද්‍යවරයා පැවසු අතර, එයට ඉක්මනින් බෙහෙත් ලබා දුන්නා. අධික ලෙස කාර්යඛුල වී වැඩිකිරීම, අනවය ලෙස කළේපනා කිරීම මෙයට හේතුව බව පෙන්වා දුන් අතර, ඉරියට මත්පැන් පානය නවතා දමන ලෙසට අවවාද කළා. පසුව නැත්දම්මා මාව බලාගත් අතර, පුරුෂ්‍යාපන කාල පරිවෛද්‍යක් ගතකළා.

ඡපානයේ සිටින මගේ මට මේ ගැන කනස්සල්ලට පත්ව කොසේසයිකායි විකාගේ ගාබාවේ සාමාජිකයින් හා හමුවීමට කටයුතු සූදනම් කර දුන් නමුත්, මගේ මානසික තත්ත්වය එතරම් සුව අතට හැරී නොමැති නිසා මා වෙනුවට නැත්දම්මා ධර්ම ගාබාවට ගොස් ධර්ම නායකයෙකු වන මුරකම් සාන්ව සහ ගිණුම් කටයුතු කරන මත්සුහිමි සාන්ව හමුවූවා. නැත්දම්මා එහිගොස් ‘ශේ දෙදෙනා ඉතාමත් හොඳ කරුණාවන්ත අය’ කියා පැවසුවා මට අදවත් මතකයි. පසුව ඇය නැවතත් ඡපානය බලා පිටත්ව ගියා. බිරිද රැකියාවට ගොස් නැවත පැමිණෙන තුරු මා නිවසට වී තතියම කාලය ගත කළ නිසා අන්තර්ජාලය හරහා රිෂ්තේෂ් කොසේසයි කායි සංවිධානය ගැන තොරතුරු සොයා බැලුවා. එහි ඉගැන්වීම් සහ ක්‍රියාකාරකම් ගැන කියවීමට පතන් ගත්තා. දිනක් මම මගේ බඩු අස් කරන විට අම්මාගෙන් ලැබුණු කොසේසයි කායි සගරාවන් 2 ක් හමු වූවා. පසුව මා එය හොඳින් කිය වූ අතර එයින් මගේ හිතට සැහැල්ලුවක් දැඹුනු අතර, සැම පුරුෂ්ගලයෙකුම ජීවිතයේ දුෂ්කර කාලයකට මුහුණ දෙන බව වැටහුණා.

විශේෂයෙන්ම 2019 අවුරුද්දේ මැයි මස කොසේසයි සගරාවේ පල කර තිබුණු නිවිකෝ කිවානෝ තුමාගේ, ‘කිසිදිනක දුක් වේදානාවන් නිම නොවන්නේ ඇයි?’ යන පණිවිධිය සහ 1995 අවුරුද්දේ අගෝස්තු මස සගරාවේ පල කර තිබූ පිනෙකාව ධර්ම ගාබාවේ එවකට කියෙකයිවෝව සිටි සූහිභරා සාන්ගේ සේපේපොට් කියවා මා තුළ පැහැදිලික් ඇතිවූ අතර, මා එය නැවත නැවත් කියෙවූවා. එය මා වෙනුවෙන් ලියන ලද්දක් මෙන් මට හැඟුණු අතර, මා කෙතරම් ආන්තර්ජාලාම් වූවාදැයි වැටහුණා. වික කළක් කාන් සමගවත් කතා බහ නොකළ නිසාවෙන් මගේ කටහඩ පිට නොවනා වූවත්, මනස සන්සුන් කරගැනීම සඳහා මා සූත්‍ර සඳ්‍රානය කිරීමට පුහුණු වීම ආරම්භ කළා. ඒ සමගම මගේ ගැරික ගක්තිය නැවත ලොගැනීමේ අරමුණින් ජ්වත් වූ මහල් නිවාසයේ ප්‍රධිපෙළ දිගේ ඉහළ පහළ යාමටත් ව්‍යායාම් පුහුණු මධ්‍යස්ථානයකට යන්නත් පතන් ගත්තා. වෙක්සාස් හි රියදුරු බලපත්‍රයක් මා සතුව තිබුන් විකාගේ හි ඉලිනොඉස් හි බලපත්‍රය නැවත සැකසීමට සිදු වූවා. එය මා හට මහත් අහියෝගයක් වූවත් ඒ සඳහා මුලයිට ඉගනගෙන හැමෝගේම

ආයිර්වාදයෙන් බර වාහන බලපත්‍රය ලබා ගත්තා. ඒ සඳහා සියලු වියදම් බිරිද ලබා දුන් අතර මා ඇයට හදවතින්ම කෘතයැ වනවා. මා බලපත්‍රය ලබාගත් විගස 2019 අවුරුද්දේ ඔක්තෝක්තිකාලී මැයි හාහයේ පමණ මත්සුහිමි සාන්ට රේ-මේල් පණිවිධියක් යැවූවා. පසුව මා රැකියාවක් සොයන්න පටන් අරන් මිතුරකුගේ මාර්ගයෙන් ජ්‍යෙන්සිබිර කියන ලුක් රථ සමාගමේ විභාගයක් කළ නමුත් එහි සමන් විමේ සීමාව සියයට 50 ක් වූ නමුත්, රැකියාව ලබා ගැනීමට හැකි වූවා.

සමාගමට සම්බන්ධ වීමෙන් පසු, ලෝකයේ විභාගම සුපිරිවෙළදසැල් ජාලයක් වන වෝල්මාරට හි නීජ්පාදන බෙද හැරීම අංශයට මා පත් කළ අතර සේවා ස්ථානය ඉලිනොයිස් සහ ඉඩිවා මායිම අසල වූවා. එය මාගේ නිවසට බොහෝ දුර වූ බැවින් සතියේ දින 6 ක්ම උක් රථයේ නැවතතු අතර එක් දිනක් බිරිද බැලීමට නිවසට ගියා.

රැකියාවට ගි ගි මුල් දිනයේ කුඩා හිම පතනයන් සමග හදවත කඩා වැවෙනවා මෙන් හැඟුනද, මා නැවතත් අලුතින් ජීවිතය පතන් ගන්නවා කියා අධිෂ්ථාන කරගත්තා. පැවරුණු රාජකාරිය එතරම් අපහසු නොමැති නිසා ආතතියක් තොදැඳුනු අතර, රිය පදවන විට අන් අය ගැන වදනොවී මෙය මගේ වෘත්තිය යැයි සිතා කටයුතු කළා.

ව්‍ය රථය කුලම තිද ගැනීමත් විනෝදකාම් වූවත්, ඇග සොලාවා වැඩ නොකරන නිසා ගැරියට ව්‍යායාම නොමැති වීමට පතන් ගත්තා. එනිසා බිරිද සමග කතාකර රැකියා ස්ථානය අසලින් නිවසක් කුලියට ගැනීමට තීරණය කළා. මානසික ආතතියට පත්ව ගෙවන පළමු ශිත කාලය එලුණු අතර මාගේ වෙද්‍යවරයා, විකාගේහි ශිත කාලය මානසික අව පිනිවෙන් පෙළෙන්නන්ට දැඩිව බලපාන බැවින් පරිස්සම් වෙන්න යැයි පැවසුවා. ශිත කාලය අවසන්ව විසන්තයන් ගෙවී ගොස් ගිම්හානය ආරම්භ වූ විට මා නැවතත් මත්සුහිමි සාන්ට රේ-මේල් පණිවිධියක් යැවූ අතර, මගේ වර්තමාන තත්වය ගැන දන්වා සිටියා. එයට පිළිතුරු ලෙස මත්සුහිමි සාන්, ‘මුරකම් සාන් සමග අඩි තිදෙනා zoom ඔස්සේ හමුවක් පවත්වමුද’ කියා මගෙන් අසායිටියා. මාත් එයට කැමැති වූ අතර, එවිට මට විභාදය සැදි වසරක් පමණ ගෙවී ගොස් තිබුනා.

සතියකට පමණ පසු විකාගේ ධර්ම ගාබාවේ ධර්ම නායක මුරකම් සාන් සහ ධර්ම ගාබාවේ ගිණුම් කටයුතු කරන මත්සුහිමි සාන් සමග zoom හරහා හමු වූවා. සිතාගත නොහැකි ලෙස ඔවුන් ඉතා කරුණාවන්ත වූ අතර, මගේ නැත්දම්මා මාව බලාගත් ආකාරය ගැනත්, මගේ මානසික අවපින තත්වය ගැනත් කතා කිරීමෙන් පසු අපගේ පළමු zoom හමුව අවසන් වූවා. එය විභාඩි 30 ක පමණ කාලයක් වූ අතර, මා හට කොසේසයි කායි එකට සම්බන්ධ වන්න යැයි ආරාධනා කළේ නැ. මාත් කොසේසයි කායි සංවිධානය ගැන කරුණු විමුවෙන් පසුව සැහැල්ලු

Spiritual Journey

බවක් දැනුමු අතර මා ගැන කරදර වන අය සිටිනවා යැයි හැඟී සතුවක් දැනුනා. මසකට පසු මා මත්සුහූ සාන්ව සම්බන්ධ කරගෙන ඔහුව පොදුගලිකව හමුවීමට තීරණය කළා. ඒ වන විට zoom හරහා මුහුණ දැක තිබූ තිසා කලාල නොවී සැහැලුවෙන් කතා කිරීමට හැකි වුවා. ඒ වෙළාවේ මම කේසයි කායි විකාගේ ධර්ම ගාබාවේ සාමාජික විමට තීරණය කළා. ඒ වනවිට 2020 අවුරුද් දේ සැපේන්මිලර් මාසය පහුකරමින් සිටි අතර, ඉන් මසකට සැරයක් මත්සුහූ සාන්ව හමුවූවා. එහිදී කේසයි සගරාව සහ පත්තරය ලබා ගත්තා. ඔහුව හමු වූ සැම වතාවකම ඔහුගේ කාරුණිකත්වය මාගේ හදවත සුවපත් කළා.

එතැන් පටන් සැම ඉරුදවකම නිවි යෝර්ක් ධර්ම ගාබාවේ පවත්වනු ලබන, සම්මත්තුණ වලට සහ විකාගා හි zoom වැඩසටහන් ආරියට සහභාගි වුවා. මම රැකියාව කරන තිසා දුරකථනය තේවුවෙන් සම්බන්ධ වුවා. දිනක් කොරේනා වසංගතය තේවුවෙන් zoom හරහා ධර්ම ව්‍යාප්ත වැඩසටහන් පැවැත්වීම ආරම්භ කළ ආකාරය ගැන මුරකම් සාන්ගෙන් අසන්නට ලබුනු අතර, මගේ පැත්තෙන් බලන විට මා හට එය වටිනා අවස්ථාවක් වුවා. නිවිකේ තිවානෝ තුමාගේ දේශන සහ හතකෙයම කියෝකයිවේ සාන්ගේ දේශන වලට සවන්දෙන සැම අවස්ථාවකම මා කරපු වැරදි ක්‍රියාවන් දෙස ආපසු හැරී බැලීමට හැකි වුවා.

zoom වැඩසටහන් වලට සහභාගි වී අවුරුද්දක් පමණ ගත්වී ධර්ම ගාබාවට ගොස් සාමාජික සාමාජිකයින් සමග එකට හිද ආහාර ගැනීමට මට අවස්ථාවක් ලැබුණා.

කේසයි සගරාව සහ පත්තර හරහා සාමාජිකයින්ගේ අත්දැකීම් කතාවන් කියවීමට පටන් ගත් ද සිට, මගේ කරදර කඩා යැයි හැගෙන්න පටන් ගත්තා. සාමාජික විමෙන් පසු 'ද්‍රව්‍යමය දේවල් වලට ඇති ආශාව පාලනය කරගැනීම, අන් අයට හෝදින් සවන්දීම, දේවල් දෙස විවිධ පැතිවලින් බැලීම සහ අන් අයට කරුණාවන්ත වීම' වැනි කාරණා කිහිපයක්ම හැකි වූ අතර ගොරවයෙන් රිය පැදවීමට උත්සහ කළා. මේ වන විට දිනපතා දිනකට අන් අය වෙනුවෙන් හොඳ දේවල් තුනක් සිදු කරමින් මගේ දින පොතේ ඒවා සටහන් කර ගත්තාවා. හොඳ ක්‍රියාවන් වලට අවධානය යොමු කරන විට මට සතුවක් සැහැලුවක් දැනෙනවා වගෙම එය දියුණුවටද උපකාර වතාවා. මම එයින් උද්දමයට පත් නොවීමට කටයුතු කරනවා. ගැටලුවක් ඇති වූ විට මත්සුහූ සාන්ව එය පවසා උපදෙස් ලබාගන්නවා. මීට අමතරව zoom හරහා ධර්ම මිතුරන්ගේ හඩ්ට සවන්දෙමින් කටයුතු කරනවා.

විකෙන් වික මා මෙතෙක් කියු දේවල් ප්‍රායෝගිකව පුරුදු පහුණු කරමින් සහ ජ්වත් විය යුතුයි යන හැඟීම මා තුළ ඇති කළ කේසයි කායි සංවිධානයට හදවතින්ම කානැඳු වෙමි. මීට වසර තුනකට පෙර මාගේ මානසිකත්වය

දෙස ආපසු හැරී බලන විට සියලුල නැතිවීමට ගිය ආකාරය සිහියට නැගෙන විට දැන් මා ජ්වත්ව සිටිම හදවතෙහි නැගෙන ස්ත්‍රීපූර්වක හැඟීම පාලනය කර ගැනීමට තොගැකි තරමිවේ. සියලුව හානි කර තොගැනීම ගැන දැන් මා සතුවූ වන අතර දිනපතා මහන්සි වී වැඩකිරීමට මා පොරොන්දු වතාවා. දිනපතා නිරමාතා තුමගේ ඉගැන්වීම් ප්‍රයෝගිකව පහුණු කිරීමට මම මගේ උපරිමය කරමි.

හැමෝටම බොහෝම ස්ත්‍රීතියි.

තිරමන්සු සාන් පදවන ලක් රාය

රිජ්‍යේ කෝසේයි කායි හැදින්වීම

රිජ්‍යේ කෝසේයි කායි හැදින්වීම

නිවැරදි වචන භාවිතය (නිවරදි කතාව)

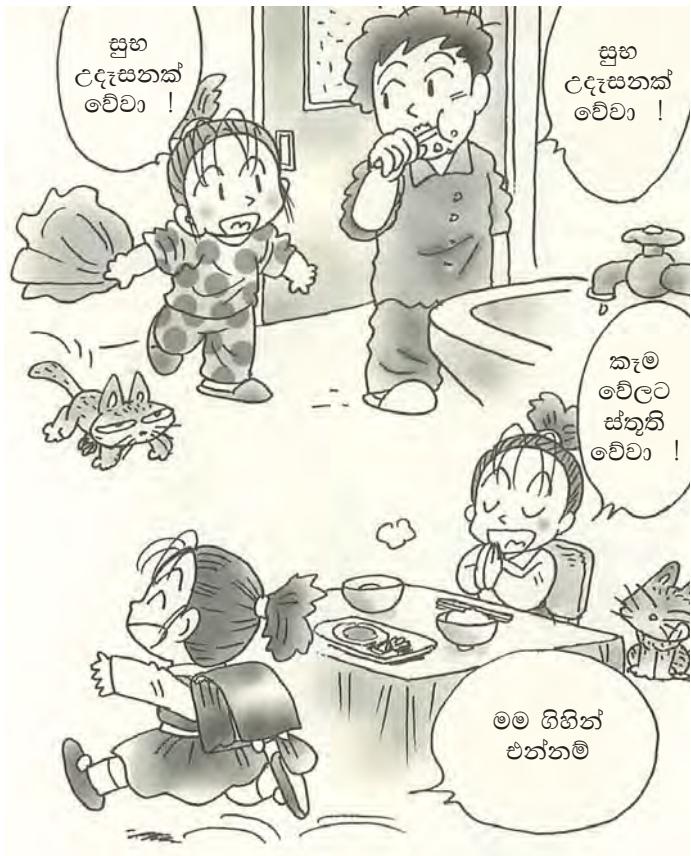
නිවැරදි වචන භාවිත කර නිවැරදි දේ ගැන කතා කරන්න. මෙය ‘නිවැරදි කතාව’ ලෙස භුද්‍යන්වනු ලබයි. අන් අය ගැන කේලාම් කිම, නරක වචන භාවිතය, බොරු කිම දෙධ්‍යිඩ් කතා පැවසීම ජ්‍යෙෂ්ඨ තුළ සිදු තොකල පුතු කාරණාවේ. අන් අය ගැන සිතා ඔවුන්ගේ හැඳිමට පත්ව කළේපනාකාරීට නිවැරදි වචන භාවිත කරන්නේ නම්, මිතුරන්ද ඒ ආකාරයෙන්ම සලකනු ලබයි. බොරු කියමින් හැසිරෙන්නේ නම් මිතුරන්ද තමන්ගෙන් ඇත්ත් යයි.

කාරුණික වචන භාවිත කරමින් අන් අය ගැන සිතමින් කටයුතු කර මිතුන්වය පුළුල් කර ගනිමු.

නිවැරදි ජ්‍යෙෂ්ඨ රටාවක් පෙවත්වා ගැනීම (නිවැරදි ක්‍රියාව)

පිරිසිදු ජ්‍යෙෂ්ඨයක් ගත කිරීම, නීති රිති පිළිපැදිම 'නිවැරදි ක්‍රියාව' නම් වේ.

දිනපතා උදෑසන අවදි වන්න. සුහ උදෑසනක් වේවා, සුහ ද්‍රිප්‍රසක් වේවා ලෙස ජ්‍යෙෂ්ඨන් වූ උදෑසන සුහ පැමිමට අමතක තොකරන්න. පොරොන්දු කඩි තොකර නියමිත ලෙස රකින්න. නිවේස් වැඩ පිරිසිදු කිරීම, පාසල් පොන්වල වැඩ නියමිත වෙළාවට කරන්න.

කාලය නාස්ති තොකරන්න. කැම අපතේ තොයවන්න අන් අයට උදුවූ කරන්න. බුදුන් වැදින්න. මේ සියල්ල නිවැරදි දිවි පෙවතක ලක්ෂණ වේ.

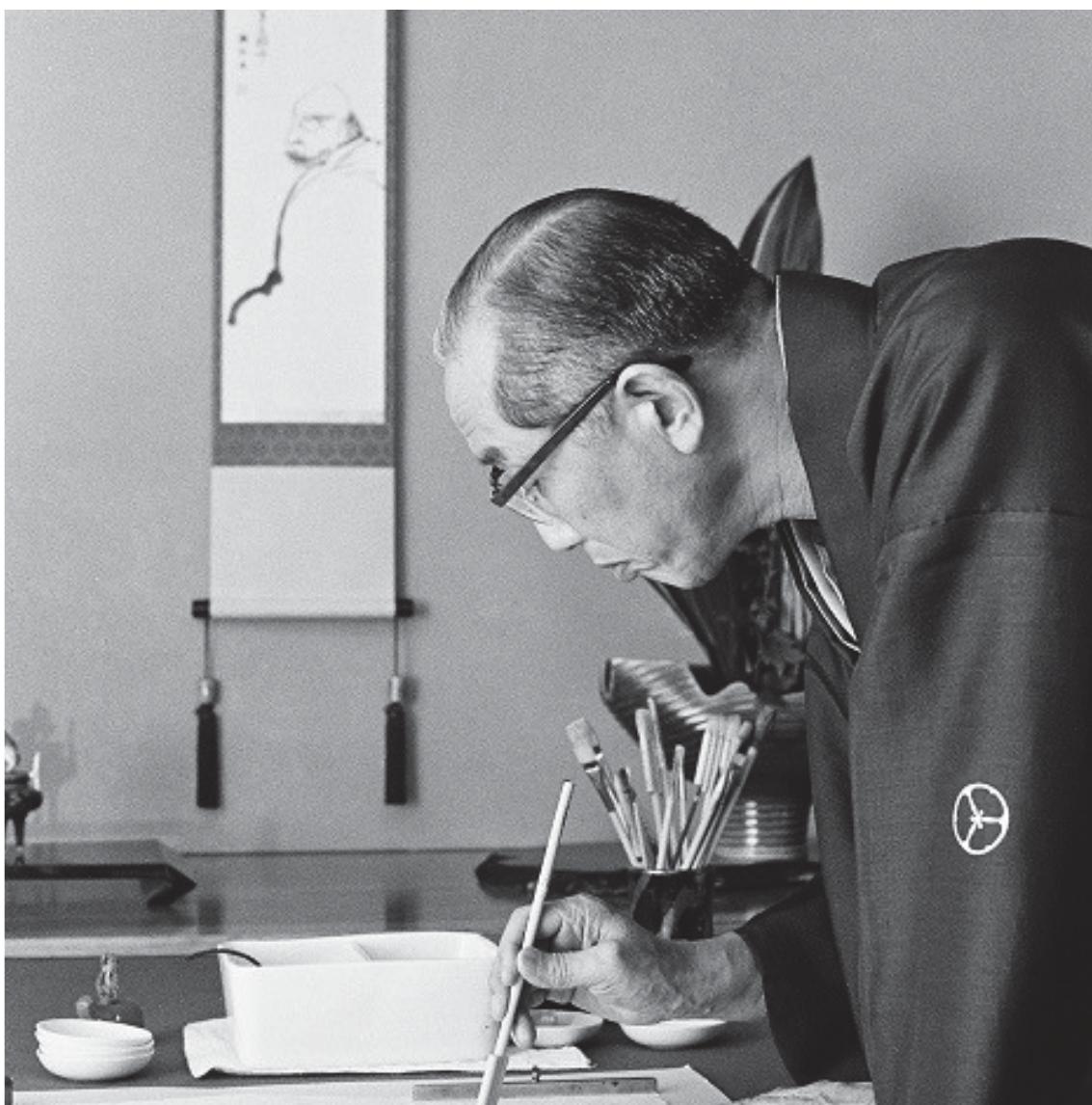
මයාල හැමෝම එහෙම කරනවද? ගෙවුන ජ්‍යෙෂ්ඨ දෙස ආපසු හැරී බලමු.

තුරප්පාවන මොතැනිව ජ්‍යෙෂ්ඨ

පොරොන්දුවක් මොතැනිව ක්‍රියාකිරීම

රිෂ්සේෂ කෝසේයිකායි සංවිධානයේ නිර්මාතාත්මකමා
නික්ශයේ නිවානෝතුමා

මම නීගතා ප්‍රාන්තයේ ගොවී පවුලක සහෝදර සහෝදරයන් සය දෙනෙකුගෙන් යුතු පවුලේ දෙවන දරුවා ලෙස උපත ලැබූවා. වැඩිමල් සහෝදරයා පවුලේ වගකීම හාරගත් නිසා මට වයස 16 දී මම රැකියාවක් සඳහා තොකියෝවට යාමට තිරණය කළා. තොකියෝව බලා යන රාත්‍රී දුම්රිය තුළේ මම පොරොන්දු 6 ක් ආරක්ෂා කිරීමට අදිවන් කරගන්නා.

එම පොරොන්දු 6 නම්, 1. කිසිසේත්ම බොරු තොකියම්, 2. මුළු ශක්තියෙන් වැඩ කරම්, 3. අන් අය අතහැර දමන අපහසුදේ කරම් යන්න පළමු පොරොන්දු තුනයි.

4. කිසිවෙකත් සමග අරගල නොකරමි, දෙවියන් බුදුන් ගැන විශ්වාසය තබා කටයුතු කරමි, 5. කිසිවෙකු මා දෙස බලා සිටියත් නොසිටියත් අවංකව වැඩ කරමි, 6. කරන කාරිය අප්‍රසන්න හෝ අපහසු වුවත් හොඳින් තීම කරමි,’ යන්නයි.

එසේම තම පියාගෙන් සහ සියාගෙන් ‘නිතරම යහපත් දේ කරන්න, කිසිද සිසිම කෙනෙකට කරදර නොකරන්න, නිතරම සමාජයට වැඩිදිය යහපත් පුද්ගලයෙකු වන්න, උදෑසනම අවධිවන්න, ර බෝවන තුරු වැඩ කරන්න’ යනුවෙන් සැම දිනකම පාහේ උපදෙස් ලැබූ නිසා, ඒ සැම දෙයක්ම හදවතේ හොඳින් බාරණය කරගෙන තොකියෝවට ගියා.

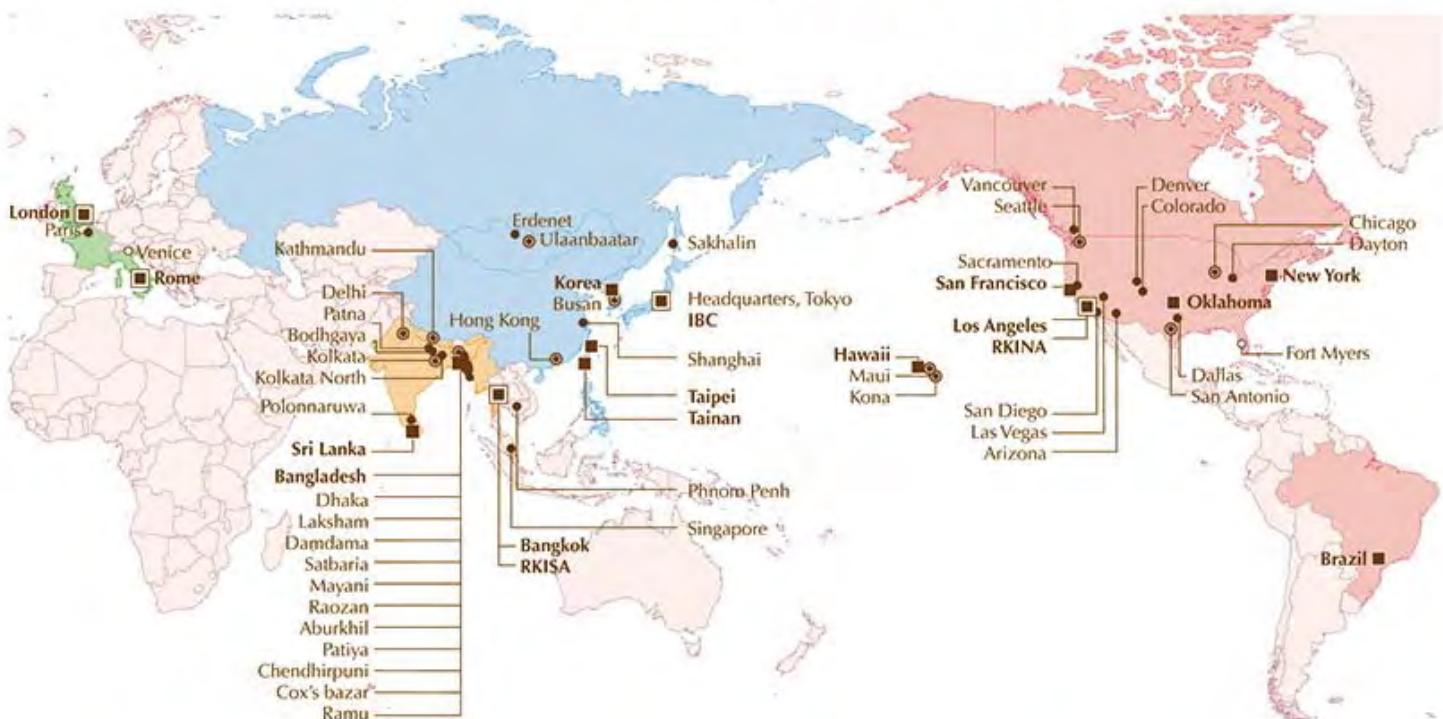
එම සැම පොරාන්දුවක්ම හරි ආකාරව රකිමින් වෙහෙසවී කටයුතු කළ ආකිර්වාදයෙන්, පිහිටෙන්, වැඩ කරන තැන් වල සිටින ප්‍රධානීන්ගෙන් ‘මෙ වැනි වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන අවංක තරුණයන් නැති තරමිය.’ යැයි එය දැඩි විශ්වාසයක් ගොඩනගා ගැනීමට හේතුවන බවත් පවසා සිටියා.

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about
local Dharma centers

facebook

twitter

